

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
У 6584/06
20.12.2007. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Олге Ђуричић, председника већа, Обрада Андрића и Томислава Медведа, чланова већа, са саветником Надеждом Николић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиље АА, коју заступа АБ, адвокат, ради поништаја решења Министарства финансија Републике Србије, Пореске управе - Регионални центар Београд, број 7311-116/07 од 26.04.2007. године, у предмету инспекцијских мера, у нејавној седници већа одржаној дана 20.12.2007. године, донео је

П Р Е С У Д У

Тужба СЕ ОДБИЈА.

О б р а з л о ж е њ е

Тужила је поднела тужбу против решења Министарства финансија Републике Србије - Пореске управе - Регионални центар Београд, број 4139-103/2006-02 од 25.10.2006. године, којим је одбијена, као неоснована, њена жалба, изјављена против решења Министарства финансија Републике Србије - Пореске управе - Филијале Звездара број 47-2-035/06-030 од 31.03.2006. године. Наведеним првостепеним решењем тужили, као пореском обвезнику, у поступку теренске контроле обрачуна и уплате ПДВ утврђен је порески период од 01.01.2006. године до 31.01.2006. године по пореској пријави број 235711183 и порез на додату вредност за промет добара и услуга у укупном износу од 3.688.635,00 динара, као и претходни порез у укупном износу од 2.624.337,00 динара, како је то наведено тачком 1. диспозитива решења. Тачком 2. диспозитива утврђена је тужили обавеза ПДВ за порески период од 01.01.2006. до 31.01.2006. године у износу од 1.064.298,00 динара и наложено да пословне евиденције у свему усагласи са тачком један диспозитива ожалбеног решења.

Тужила тужбом, коју је поднела против решења туженог органа 25.10.2006. године, оспорава законитост решења туженог органа и предлаже да се оно поништи. У тужби наводи да није правилно примењен закон, да чињенично стање није правилно и потпуно утврђено, као и да су повређена правила поступка. Истиче да се у овом случају ради о уговору о заједничкој изградњи који је закључен између "ББ" и тужиље - АА и АА1, физичких лица, власника локације, а према ком уговору је "ББ" била у обавези да изгради стамбено-пословни објект у ____. Даље се наводи да је након изградње и примопредаје објекта инвеститорима испостављена коначна ситуација за изградњени стамбено-пословни објект у којој је исказан ПДВ, а који је платио извођач радова "ББ", а истог дана АА је извршила пренос права располагања на становима и издала рачун за стамбено-пословни објект у коме је такође исказан порез на додату вредност у складу са законом, а да је у својој пореској пријави од 01.01. до 31.01.2006. године исказала своју пореску обавезу као и износ пореза који је претходно платила "ББ" и определила се за повраћај разлике у висини између ова два износа у складу са чланом 28. Закона о порезу на додату вредност. Стога се наводи да је тужила испунила све услове за одбитак целокупног износа исказаног претходног пореза јер је одлучна чињеница за остваривање права на одбитак претходног пореза то што је тужила у периоду од 01.01. до 31.01.2006. године, када је извршена предаја објекта и испостављање коначне ситуације, чиме је извршен промет добара и испостављен рачун за први пренос станова и пословног простора, била обвезник ПДВ, те да није од значаја то што тужила није од почетка изградње објекта била евидентирана у систем ПДВ. У вези са тим наводи се да у време изградње објекта није било никаквог промета, те је порески орган погрешно применио закон на штету тужиље када јој је признао право на одбитак дела претходно исказаног пореза на вредност изведених радова само у периоду од њеног евидентирања у систем ПДВ пре завршетка изградње објекта, као и да је нејасно позивање туженог органа на одредбе члана 8. став 4. Закона о ПДВ јер тужила није вршила продају станова који по уговору припадају извођачу чиме би се избегавала двострука обавеза плаћања пореза на додату вредност.

Тужени орган у одговору на тужбу обавестио је суд да је након подношења тужбе донео ново решење број 731.1-116/07 од 26.04.2007. године којим у ставу првом диспозитива одбија, као неосновану, жалбу тужиоца, изјављену против решења Министарства финансија - Пореске управе - Филијале Звездара, број 47-2-035/00-030 од 31.03.2006. године, а ставом другим диспозитива решења овим решењем замењује решење Министарства финансија - Пореске управе - Регионални центар Београд, број 413.1-103/2006 од 25.10.2006. године. У одговору истиче да остаје при разлозима због којих је одбио жалбу тужиоца и предлаже да се тужба одбије.

Врховни суд Србије је решењем У.6584/06 од 06.06.2007. године наложио тужиоцу да се у року од 15 дана

од дана достављања решења изјасни да ли је задовољан накнадно донетим решењем туженог органа од 26.04.2007. године или остаје код поднете тужбе и у ком обиму, односно да писмено обавести суд да ли тужбу проширује и на новодонети управни акт - решење туженог органа од 26.04.2007. године.

Поднеском од 28.06.2007. године, тужила је обавестила суд да није задовољна новодонетим решењем туженог органа од 26.04.2007. године, па остаје код поднете тужбе и исту проширује и на новодонето решење.

Након разматрања списка предмета, навода тужбе, поднесака тужиле и одговора на тужбу, Врховни суд Србије је нашао да тужба није основана.

По оцени Врховног суда Србије, правилно је поступио тужени орган када је одбио, као неосновану, жалбу тужиле изјављену против првостепеног решења. Ово са разлога што из доказа у списима предмета, записника о извршеној контроли обрачуна ПДВ и правилности и тачности исказаних података у пореској пријави пореза на додату вредност код тужиле од 17.03.2006. године произлази да је тужила као инвеститор и носилац инвестиционо-техничке документације - са АА1 за изградњу стамбено-пословног објекта у __, склопила уговор о заједничком улагању са "ББ", те да је у пореској пријави за ПДВ за период од 01.01.2006. до 31.01.2006. године исказала износ претходног пореза од 6.143.640,00 динара, на основу примљеног рачуна број 19/06 од 31.01.2006. године, који је издао наведено грађевинско предузеће и који рачун се односи на изведене и финансиране радове на стамбено-пословном објекту за период од 01.01.2005. до 01.01.2006. године. Из наведеног записника даље произлази да је тужила - АА, 31.10.2005. године, евидентирана у Регистар ПДВ обвезника и да је наведени датум означен као дан почињања ПДВ активности, а да се радови изведени у име и за рачун АА односе и на период од 01.01.2005. до 31.10.2005. године када није била порески обвезник у смислу члана 8. Закона о ПДВ, а из записника од 09.03.2006. године види се да је укупна вредност директних и индиректних трошкова у пословним књигама пореског обвезника прокњижена као трошкови настали изградњом за период од 01.11.2005. до 01.01.2006. године у износу од 14.579.651,60 динара, а обрачунати ПДВ на ову основицу је 2.642.337,00 динара и представља износ који порески обвезник може користити као претходни порез због чега је тужили утврђена обавеза плаћања пореза на додату вредност у износу од 1.064.298,00 динара. Према томе је правилно поступљено када је тужили утврђен порез на додатну вредност, као и када није признато право на одбитак претходног пореза за вредност исказаних и обрачунатих радова за период од 01.01.2005. до 31.10.2005. године, а из разлога што у том периоду није била у систему ПДВ, па није имала статус пореског обвезника, како је то правилно оцењено оспореним и првостепеним решењем.

Суд је ценио наводе изнете у тужби па је нашао да ови наводи нису основани. При неспорној чињеници да тужила у периоду од 01.01.2005. до 31.10.2005. године није била у систему ПДВ, то није била порески обвезник у смислу чл. 8. ст. 4. Закона о ПДВ, као и да за тај период нису испостављене ситуације за вредност извршених грађевинских радова на стамбено-пословном објекту од стране "ББ", то за овај период тужила није испунила услове за признавање права на одбитак претходног пореза прописане чланом 28. Закона о порезу на додату вредност. Чињеница да је у време испостављања рачуна за изведене и финансиране радове на стамбено пословном објекту, тј. у време предаје радова, тужила била у систему ПДВ, није од значаја за остваривање права на одбитак претходног пореза који је обрачунат и исказан на вредност изведених радова за период од 01.01.2005. до 31.10.2005. године, тим пре што за ове радове није посебно исказана у рачунима њихова вредност и динамика, због чега је правилно утврђена тужили пореска обавеза како је то наведено у диспозитиву првостепеног решења.

Са изнетих разлога, Врховни суд Србије је нашао да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиле, па је на основу члана 41. став 2. Закона о управним споровима, одлучио као у диспозитиву пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ СУДУ СРБИЈЕ У БЕОГРАДУ

дана **20.12.2007.** године, У. 6584/06

Записничар, Председник већа-судија,

Надежда Николић, с.р. Олга Ђуричић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

РС